

ΔΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Διευθυντής, ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ.

Ἔγεις, εὐτυχές καὶ ἄλυπον τὸ νέον ἔτος

1911

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Εἰσερχόμεθα εἰς ἔτος νέον. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ νέον ἔτος ἀποτελεῖ ὑπὸ τε θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἔποψιν τὸ ἕτερον σκέλος τοῦ τρίποδος τῆς μεγάλης σημερινῆς ἑορτῆς καὶ πανηγύρεως, τὴν χαρμόσυνον δηλαδὴ ἐγκαίνισαν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται εἰς πάντας ὅπως ἐν τοῖς λοιποῖς μελήμασι στρέψωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ μέλλοντος. Ἐξετάζοντες ἐν πρώτοις τὸ ἔτος εὐρίσκομεν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ὀρισμένον διάστημα χρόνου, εἶνε δηλαδὴ περιορισμένον γεγονός, ὅπερ ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν αἰωνιότητα τοῦ αἰεὶ ὄντος, ὅπερ δηλοῖ ἐν πᾶσι τὸ ἀναλλοίωτον καὶ ἀτελεύτητον τῆς ἀπείρου οὐσίας, ἐξ ἧς ἀπορρέει ὁ χρόνος, ἢ τμῆμα χρόνου ἐπὶ πάντων τῶν ὄρατῶν κτισμάτων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ, εἰς ἃ πάντα διακρίνεται παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον, ἦτοι συνοψίζεται ὁ «χρόνος» εἰς μίαν διάρκειαν γεγονότων, καθ' ἣν ταῦτα γίνονται καὶ ἀπογίνονται, καὶ ὧν ἐν τῷ παρόντι εὐρισκομένων ὑποδεικνύει ὁ πανυπερτέλειος Θεὸς, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, πολλαπλὴν τὴν χρῆσιν, ἀφίνων ἡμῖν τὴν προαίρεσιν ὅπως εὐρωμεν καὶ πραγματώσωμεν τὴν ὑπερτάτην πασῶν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τίς ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ὑπάρεξως καὶ ζωῆς ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ πῶς δύνανται γὰ ἐπιτύχωσιν αὐτοῦ αἱ ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ ἐνέργειαι ἡμῶν.

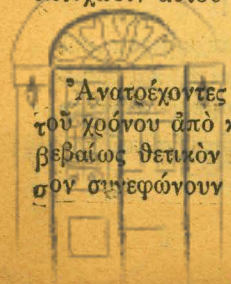
×

Ἀνατόχοντες τὰ περὶ διαίρεσεων καὶ ὑποδιαίρεσεων τοῦ χρόνου ἀπὸ κτίσεως τοῦ κόσμου ἀναφερόμενα οὐδὲν βεβαίως θετικὸν εὐρίσκομεν, οὔτε ποσάκις καὶ κατὰ πόσον συμφώνουν αἱ ἐλάττωτε γενόμεναι τοιαῦτα ὑπ' αὐ-

τοκρατόρων καὶ ἕνεκα μεγάλων καὶ ἐκτάκτων συμβαμάτων, ἀναγκασόμεθα δὲ ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πολὺ πρὶν Χριστοῦ διαφόρων καθορισάντων τὰ διαστήματα τοῦ χρόνου, ἀφοῦ σποραδικῶς καὶ σχεδὸν ἀπολύτως μνείαν ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι καὶ σοφισταὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, οὐδ' οἱ μεγάλων μοι τῶν Ἰουδαίων προφήται καὶ πατριάρχαι. Τὸ μόνον ἀληθὲς τυγχάνον, ὡς αὐτομάτως διήκουσα διαίρεσις τοῦ χρόνου παρατηρεῖται παρ' ὅλοις τοῖς ὅπου γῆς Ἑλλησιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐπιτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν πανηγύρεων, ὧν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πιστοὶ τηρεῖται γεγονάσι καὶ τῶν μηνῶν πολλοὺς φερωνύμους αὐτοῖς θεσπίσαντες μέχρι τῶν τελευταίων τῆς δόξης αὐτῶν ἀναλαμπῶν, ὅτε καινοτομοῦσιν οἱ ταύτης αὐτοκράτορες καὶ διάφορα τοῦ χρόνου διαστήματα ὀρίζουσι ὡς τὸ «indictio» ἐξελληνισθὲν «ἰνδικτός ἢ ἰνδικτιῶν» ὅπερ διεδέξαντο παρ' Ἑλλήσι πλεῖστα ὡς «διάγγελμα» «ἐπινέμησις» «διανομή» κ. λ. π. ἐν ἀντιθέσει πάντοτε πρὸς τοὺς Ἑβραίους σχόντας τελευταίως πολλοὺς σταθμοὺς χρόνου, ἐξ ὧν μνείαν ποιοῦμεθα τὴν «σαλπύγων ἑορτήν».

×

Τὴν «ἰνδικτιῶνα» ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀρχαί- μένην καὶ θεσπισθεῖσαν τὸ πρῶτον κατὰ τινὰς ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, κατ' ἄλλους ἀναγομένην εἰς τὰς ἡμέρας Καίσαρος Αὐγούστου καὶ διαφόρους μορφὰς τὸ πρῶτον λαβοῦσαν ἐν τε τῇ Ῥώμῃ καὶ τῷ Βυζαντίῳ παρεδέξαντο οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ ταύτην συνεχίζοντες ἰδιογραφοῦσιν ἐν παντὶ ἐκκλησιαστικῷ καὶ συνοδικῷ ἐπαγγέλματι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν δεκαπενταετοῦς κατ' αὐτὴν διαστήματος. Τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς ἰνδικτιῶν ἢ ἰνδικτιῶνος ἢ ἐκκλησίᾳ ἑορτάζει μετὰ ἰδιαιτέρας τελετῆς κατὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου «φθινοπόρου ἀρχεσθαί» δηλαδὴ, καταλιπούσα ὅμως τὴν ἐπίσημον κατ' αὐτὴν ἐγκαίνισιν τοῦ νέου ἔτους μεταπίσσα ταύτην εἰς τὴν πρώτην Ἰανουαρίου μηνός, καθ' ἣν ὁ ἴδρυτής αὐτῆς ἐνηνθώπησεν ὑπομείνας περικομήν, καὶ ὄνομα λαβὼν τὸ ἕτερον ὄνομα ἸΗΣΟΥΣ ἢ Ἄφ' ὅτου δὲ ἔθνος ἡμῶν καὶ θρησκεία συνεζυμώθησαν, ἐκτίσασα ἡμεῖς αὐτὴν ὡς τὸ πρῶτον ἑορτάζουσα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. 23. 71. 46. 0072

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

πολλαπλήν σημασίαν, νὰ περιβάλλῃ τὸν Ἕλληνα χριστιανὸν μετὰ φαιδρότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ κρατῇ τοῦτον ἐν νηφαλιότητι ἐξετάζοντα κατ' αὐτὴν ἐπακριβῶς τὸ παρελθὸν ἵνα ρυθμίξῃ τὴν ἑαυτοῦ πορείαν ἐν τῷ μέλλοντι.

×

Τοιαύτη καὶ μεγαλητέρα ἡμῖν ἐπιβάλλεται σήμερον σκέψις, ὅτε ὁλόκληρον ἐνιαυτὸν κυλίσαντες ἰστάμεθα ἤδη ἐπὶ κορυφῆς, ἔχοντες, ἐν τοῖς ὀπισθεν ἡμῶν τὸ ἀπαίσιον παρελθόν, ἐνῶ ἔμπροσθεν ἡμῶν ἐκτείνεται τὸ ἄδηλον μέλλον. Μίαν μόνην ρήτραν ἀκούομεν πανταχόθεν ἐκπεμπομένην «πίστιν καὶ φιλοπατρίαν» νὰ ἔχωμεν καὶ συμφώνως πρὸς ταῦτα ὑπερτάτην νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν τοῦ χρόνου. »Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν γιὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν» ἄς ἀναγράψωμεν σήμερον ἐπὶ τῆς σημαίας ἡμῶν, ἐγκαινίζοντες τὸ νέον ἔτος, ἐν βεβαίως ὑποκαίῃ ἡμᾶς ὕψιστος σεβασμὸς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν ἐκκλησίαν, ἣτις κηρύττεται σήμερον ἐν διωγμῷ, ἀφαιρουμένη τ' ἀπαράγραπτα καὶ προαιώνια δικαιώματά της, ἐὰν ἐμφωλευῖ ἐν τοῖς στέροισι ἡμῶν ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν δύστυχον ἡμῶν πατρίδα, πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, τὸ τλήμον Ἑλληνικόν, ὅπερ εὐρίσκει δυσωνύμους ἐχθροὺς καὶ πολεμίους καθ' ἐκάστην ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν τιμαλφεστάτων αὐτοῦ ἰδανικῶν, ἐν ᾧ ὑψηλῇ καὶ εὐγενεῖ αὐτοῦ σταδιοδρομία! Συντρέξωμεν τὴν Ἐκκλησίαν, μεγαλύνωμεν τὴν Πατρίδα!!

ΚΛΗΜΗΣ ΦΑΡΙΔΗΣ.

ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ἄγριο ποτάμι τοῦ περνεῶς καὶ πίσω δὲ γυρίζεις
κί ὅ,τι κί ἂν βρῆς στὸ διάβα σου τὸ πνίγεις, τ' ἀφανίζεις,
ποῦ πᾶς γοργὸ καὶ χάνεσαι σ' ἀτέλειωτα σκοτάδια
κί ἀφήνεις τὰ χαλάσματα στὸν κόσμον γιὰ σημάδια ;

Ἄνοιξαις πᾶνε κί ἔρχονται, καιροὶ περνοῦν, διαβαίνουν
καὶ Παρθενῶνες δ' ἄστροι συντρίμματ' ἀπομένουν !
Κόσμοι, βασιλεία πνίγονται στ' ἄγρια τὰ ρεύματά σου
κί αἰῶνες ἀφανίζονται, Χρόνε, στὸ πέρασμά σου !

Μᾶς ἦρθες πάλι, τὸν παλῆθ' σκοπὸ νὰ τραγουδήσης:
καὶ τὰ κατάμαυρα μαλλιά σὰν τὴ χιονιὰ ν' ἀσπρίσης !
Μᾶς ἦλθες πάλι, χαλασμοὺς καινούργιους γιὰ νὰ ἰδοῦμε,..
Κί ὁμως μ' ἐλπίδα στὴν καρδιά ὅλοι σὲ καρτεροῦμε!...

Γεώργ. Θ. Κελεπούρης.

Γνωμικά.—Ἀκριβῶς, ὅταν νομίζετε τὸν ἑαυτὸν
σὰς ὑπέρτερον πάντων, σὰς συμβαίνει τι, ὅπερ σὰς ἀπο-
δικνύει τὴν ποταπότητά σας

Κατὰρὰ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἔπαρσιν, δι' ἧς τὸ
πνεῦμα περιβάλλει ἑαυτό. Γκαίτε.

Πρέπει νὰ δειχνομάστε ὅσο μπορούμε πρὸς ταπει-
νοῦν καὶ νάομε κατὰ τὸν νόμον νὰ εἴμαστε ὅσο μπορούμε
ἀπὸ ὑπερηφάνου. Ν. Δαλαβιέρης.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Αὐταὶ αἱ ἐφήμεροι ὑπάρξεις—τὰ παιγνίδια—ποῦ
χαροποιοῦν τὰ παιδιά δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἔπειτα εἰς
ἀνταπόδοσιν διαμελίζονται καὶ ρίπτονται εἰς τὰ σκουπί-
δια, ἔχουν, ὅπως κάθε ὑπαρξίς, τὴν ἱστορίαν τῶν καὶ
ἔχουν, ὅπως ὀλίγα ὑπάρξεις, ἱστορίαν αἰώνων.

Ἔχουν καὶ τὴν ψυχολογίαν τῶν.

Ἴδετε τὴν μικρὰν ἀνεψιά σας. Θέλει κούκλαν. Θέλει
νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶδε νὰ κάμῃ ἡ μη-
τέρα της δι' αὐτήν. Θέλει νὰ δείξῃ τρυφερότητα. Εἶνε
ἡ ἐκκολαπτομένη γυναῖκα.

Καὶ ἰδέτε τὸ μικρόν. Θέλει σπαθί. Θέλει ἰσχὺν καὶ
ὄργανον ἐπιβολῆς. Εἶνε ὁ ἐκκολαπτόμενος ἀνὴρ.

Ἡ ψυχολογία αὐτὴ δὲν μετεβλήθη ἀπὸ ὅλους τοὺς
αἰῶνας,

Αἱ μικραὶ Αἰγύπτια—τὰ πρῶτα πολιτισμένα μικρὰ
—ἔπαζον καὶ αὐταὶ μὲ κούκλας. Ὅσον χονδροειδεῖς καὶ
ἄτεχνοι καὶ ἂν ἦσαν αἱ κούκλαι ἐκεῖναι, αἱ ἀπὸ ξύλον
περιβεβλημένον ὀλίγον ὕφασμα, διεσκέδαζον τὰς ἀρχαίας
μικρὰς, ὅπως τώρα τὰς ἰδικὰς μας αἱ κούκλαι τοῦ κλεί-
ου τὰ μάτια τῶν, περιπατοῦν, φωνάζουν τὴν «μαμά»
των.

Εἰς σαρκοφάγους ἑλληνικοὺς μικρῶν εὐρέθησαν μι-
κροσκοπικὰ μαγειρικὰ σκευῆ καὶ ἄλλα οἰκιακὰ ἐπιπλα,
μὲ τὰ ὁποῖα διεσκέδαζον αἱ παλαιαὶ μικραὶ.

Τὰ παιγνίδια τῶν Ἑλληνοπαίδων, ὅταν ἐμεγάλωναν,
ἀφιερῶντο εἰς τοὺς θεοὺς.

Παρὰ τὴν κούκλαν, τὸ ψεύτικο ἄλογον ἐνωρὶς ἐχο-
σίμωσεν ὡς συνηθέστατον παιγνίδι. Τὰ ἄλογα ἐπὶ αἰῶ-
νας ἦσαν ξύλινα, χονδροειδῆ, κινούμενα ἐπάνω εἰς τρο-
χίσκους, ὅπως καὶ τώρα. Τὸ πρῶτον τεχνικὰ κατα-
σκευασμένον ψεύτικο ἄλογο κατεσκευάσθη εἰς τὰς ἀρχὰς
τοῦ τελευταίου αἰῶνος καὶ προσεφέρθη εἰς τὸν Βασι-
λέα τῆς Ρώμης.

Ἡ πολυτέλεια ὁμως εἰς τὰ παιγνίδια ἐπεκράτησεν
ἀπὸ τὸν δέκατον ἔκτον αἰῶνα. Ὁ Λουδοβίκος ὁ δέκατος
τέταρτος εἶχε λιλιπούτειον νοικοκυριό, ἐπιπλα, σκευῆ
κ. τ. λ. ὁλόχρυσον, εἰς τὸ 1751 δὲ ἡ Κλωδ τῆς Γαλ-
λίας ἄλλο τοιοῦτον ἀργυροῦν, τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη ὀκτὼ
χιλιάδας λίβρας.

Τὰ λιλοπούτεια αὐτὰ νοικοκυριὰ μὲ τὰς κηρίνας οἰ-
κοδεσποίνας τῶν ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν εἰς τὴν λεμι-
τομερῇ μίμησιν τῶν μεγάλων νοικοκυριῶν ἐπὶ Λουδο-
βίκου τοῦ ΙΔ', ἀλλ' ἰδίως ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'.
Παιγνίδια τότε ἠγοράσθησαν ἀντὶ 500,800 καὶ 5,000
ἀκόμη φράγκων.

Δύο στρατοὶ ξύλινοι μὲ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ὄλων ἐ-
πληρώθησαν ἀπὸ τὸν Λουδοβίκον ΙΔ', διὰ νὰ τοὺς
δωρῆσιν εἰς τὸν υἱὸν του, 29,000 λίβρας !

Τώρα τὰ παιγνίδια εἶνε ἀληθινὰ καλλιτεχνήματα καὶ
ἀληθινὰ μηχανικὰ ἔργα, τέλεια, ἀκριβώτερα ἢ καὶ εὐθυ-
νότερα ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ, τὰ ὁποῖα ἀετέροισιν, πάντοτε
ὁμως ἡ εὐτυχία τοῦ μικροῦ, ὅπως καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ με-
γάλου, καὶ αὐτὴ παιγνίδι εἶνε.

ΙΑΚΣΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΟΙΕΤΑΕΙΟ
ΥΠΟΧΡΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

(χωρική παράδοσις)

Ἡ Παναγία μιὰ φορά, ἀπαντησ' ἐν' ἀγορῇ
 ποῦ πικραμένο κι' ἄρρωστο ἀνέβαινε τὰ ὄρη
 καὶ στὸ χωριό του ἐπήγαινε, χωρὶς ψωμί στὸ χέρι
 μὲ παγωνιὰ καὶ μὲ βροχὴ μέσα στὰ ἄγρια μέρη
 καὶ τὸ ὄρωτ'α — Τί ἔπαθες, παιδάκι μου, καὶ μόνο
 μὲ τέτοια βαρυχειμωνιά, πῆρες αὐτὸ τὸν δρόμο ;
 Κι' ἐκεῖνο μὲ παράπονο — Εἶμ' ὄρφανό, τῆς λέει,
 κανεὶς δὲν μὲ ἐλέησε . . . κι' ἀρχίνησε νὰ κλαίη,
 καὶ πηγαίνω εἰς τὸ μνημά τους, τῆς μάνας, τοῦ πατέρα,
 νὰ πῶ πῶς ἐβαρέθηκα τέτοια ζωὴ ἐδῶ πέρα
 καὶ γλήγορα νὰ σπλαγχνιστοῦν τὸ ἄτυχο παιδί τους
 καὶ νὰ μὲ πάρουνε καὶ μὲ γιὰ συντροφιά μαζί τους
 κι' ἄλλῳς νὰ πάρω τὰ βουνά, μὲ κλέφταις νὰ πηγαίνω
 φοινιάς, ληστής, καὶ ἄπιμος νὰ καρτεροῦν νὰ γένω . . .
 Κι' ἡ Παναγία ἐδάκρυσε . . . καὶ βγάινε τὸ σταυρό της
 τὸ διαμαντένιο, τὸ χρυσό, ποῦ εἶχε στὸ λαιμό της
 καὶ τοῦπε: πούλησέ το' αὐτό, βιβλία ν' ἀγοράσῃς
 τὰ πρῶτα χρόνια τὰ σκληρὰ τῆς φτώχειας νὰ περάσῃς,
 θὰ γένῃς καλὸς ἄνθρωπος, καὶ μὴ ποτὲ λησιμόνει
 σ' ἐμὲ μιὰ μάνα εὐρημες, καλοὶ θὰ σ' εὐρουν χρόνοι
 θὲ νὰ σοῦ γιάννουν ἡ πληγαὶς ποῦ σ' ἀφησ' ἡ ὄρφάνια
 καὶ θὰ σοῦ βάλ' ἡ ἀρετὴ στὸ μέτωπο στεφάνια
 Εἴπε καὶ ἀφανίστηκε . . . Μοσχοβολιὲς κι' ἀχτίδες
 τριγύρω ἐσκορπιστήκανε καὶ εἰς τὸ παιδί ἐλπίδες.

Περάσανε χρόνοι πολλοί, ποῦ νῆος ξενιτεμένος
 εἰς τὴν πατρίδα ἐγύριζε πλούσιος, χαριτωμένος
 κι' ἀπὸ τὰ τόσα τίμια λεφτὰ ποῦ εἶχε πιάσει
 μιὰν ἐκκλησιὰ ἀποφάσισε εἰς τὸ χωριό νὰ φτιάσῃ
 καὶ στὴν ἀγία εἰκόνα της, φαίνεται κρεμασμένος
 ὁ διαμαντένιος ὁ σταυρός, χρόνια ἔξαγορασμένος
 ἀπὸ τὸν πλούσιο ὄρφανό, στῶν ὄρφανῶν τὴ σκέπη
 ὁποῦ τὴ φτώχεια συμπαθεῖ καὶ τὴν ὄρφάνια βλέπει.

H. A. T.

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

Ἀπὸ τὴν Πρωτοχρονιά :

Ἐπέρασε ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, καὶ μαζί μὲ αὐτὴ
 καὶ ἄλλοι πόνος τοῦ ζηλοτύπου ὀρφανεμένου παιδιοῦ,
 καὶ ἴσ' ἂν νὰ μὴν ἐβλῆνε αὐτό, ἦλθε καὶ τοῦ Ἁγίου Βασίλει·
 συ γὰρ νὰ μεγαλώσῃ τῆς πληγῆς του, ποῦ τοῦ ἐφάνησαν,
 πῶς ἐκλείσθησαν ὅταν ἐπέρασε ἡ μεγάλη αὐτὴ ἑορτὴ.
 Τότε ὅμως ποῦ καὶ τὸ πτωχότερο παιδάκι χαμογελοῦ,

τόρα ὅμως ποῦ καὶ ὁ πτωχότερος, πτεέρως προσηθεῖ νὰ
 καλοκαρδῶσῃ μὲ ἕνα του ὄρω τὸ φτωχοντυμένο του παι-
 δάκι, μαρμαμένο μόνο καὶ κιτρινωμένο στέκει μοναχὰ τὸ
 ἔρημο ὄρφανό, γιὰ τὸ χαμογελοῦ του ἐβουσε μὲ τὸ τε-
 λευτῆτο ψυχροράγημα τῶν γονέων του, ποὶ τὸ ἄρηναν ἔρη-
 μο καὶ μόνο, μὲ μόνη σκληρὴ παρηγοριὰ τῆς Μοίρας τὸ
 γραμμένο.

Τότε ποῦ καὶ ἡ φύσις μὲ τὴν Πρωτοχρονιὰ ἀρχίζει νὰ
 λαμβάνῃ σημεῖα ζωῆς, τότε ποῦ καὶ τὰ πουλάκια γλυ-
 κολαλοῦν ἀκόμη ἁρμονικὰ, στὰ γυμνωμένα κλαδιά, μόνο
 τὸ πονεμένο ὄρφανό γυρίζει περίλυπο, καὶ τὴ χαρὰ γυρί-
 ζει νὰ τὴν εὐρῃ, στὸ ἔρημομένο μνημα τῆς μάνας του,
 καὶ τοῦ πατέρα του, καὶ μὲ τὰ δάκρυα στὰ θολωμένα του
 μάτια, τοῦς ζητάει μίαν χάρι, καὶ ἡ μόνη χάρι, θὰ εἶ-
 ναι ἐκεῖνη ποῦ θὰ τοῦ δόσουν ἕνα φίλημα, καὶ τὸ φί-
 λημα τοῦτο νὰ εἶναι τὸ στεγνό, ποῦ θὰ τὸ πάρουν γιὰ
 πάντα μαζί τους.

Σ' τὴν μικρὰν του Φαντασίαν, περυσίζου παιδικήσιναι
 ἰδέαι πῶς καὶ γιὰ κείνο θὰ ξεπροδῶλλῃ ἡμέρα χαρῆς,
 καὶ ἡ καρδιά του κτυπᾷ κτύπους πλημμυρισμένους μὲ εὐ-
 τυχία, καὶ γονατισμένο κηθῶ; βρίζεται, στὰ μαρμαμένα
 χορτάρια ποῦ σκεπάζουν τότε; Πρωτοχρονιὰς; τὰ σώματα
 τῶν γονέων του ξεπετάγεται ἔξωρα γιὰ τὴν ἀκούει βυθικῆ,
 τὸν μονότονο κημπᾶνα τοῦ πανηγυροῦ Κοιμητηρίου νὰ κτυ-
 πᾷ, μὲ ὅμως ὄχι πένθιμα, καθῶ; ἀκούετο ἄλλοτε, παρὰ
 μὲ μίαν φτερουγισμένη Ἐλπίδα πῶς καὶ γι' αὐτὸ κάποιον
 μερίδιο θὰ ἔχει παραχωρήσῃ ὁ Παλάγιθος Θεός.

Ἐγονάτισε μὲ ἕνα σκίρτημα χαρᾶς, στὸ νεκρωμένο μνη-
 μα, ἐφίλησε τὸ χῶμα, καὶ ἔφυγε νὰ πηρῇ μακρὰ, καὶ
 ποῦ ἡ Μοῖρα του τὸ ὠδήγοῦσε, ἔστρεψε τὸ κοιταλισμένο
 του βλέμμα στὸ μικρὸ ἐκκλησάκι καὶ σ' ἄν μίαν παρακλη-
 σινὰ νὰ ἔκανε, γιὰ νὰ φυλάτῃ τὸ ψυχρομένο μνημα τῶν
 γονέων του, τὸν μόνο του θησαυρὸ ποῦ εἶχε στὴ μάστιχα
 τούτῃ ζωῆς, γιὰ τὴν ἐκεῖνο ἔφραγε γιὰ πάντα, καὶ ἡ Μοῖ-
 ρα του τοῦ ἐγίνετο ὀδηγός, ἔφραγε μὲ τὸ πρᾶξινο σιὰ
 χεῖλη ἀπὸ τὴν προσφιλή του; σκιά μακρὰ, γιὰ νὰ ζή-
 σῃ, γιὰ τὸ Θεός ἔτσι τοῦ τὸ εἶχε γράψῃ.

Ἄκουγε τὴν Κημπᾶνα νὰ κτυπᾷ, καὶ μὲ τοῦς κτύπους
 τούτους ἀπεμακρύνετο χωρὶς νὰ τὸ ἐνοσῇ, γιὰ τὴν ἡ ψυχὴ
 του ὀλόκληρος ἐπετοῦσε μελιγγολικὴ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν
 ἐπὶ μνημα τῶν γονέων του.

Laurier.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ—ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

— «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.» Περιεχόμενα 155ου τεύχους
 μηνὸς Ν)βρίου. Ἐλληνισμὸς καὶ νέα Τουρκία. Ἐλλ.
 ἀνοιξας. Αἱ αἰτίαι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κακοδαιμονίας.
 Ἡ Κύπρος, Ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλλάδα. C. Hauemann
 Διὰ τὸ χρῆμα.

— «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΧΩ.» Μὲ πλούτον ἐνδια-
 φερουσίης ὕλης ἐξεδόθη ὁ 10 ἀριθμ. μηνὸς Δ)βρίου
 τοῦ ἐπιστημονικοῦτουτου περιοδικοῦ, ἐκ τῶν περιεχομένων
 τοῦ ὁλοῦ ἀναγράφουμν τὰ ἑξῆς : Λόγος ἐναρκτήριος.
 Τὰ τελευταῖα περὶ αἰατῆ μου. Ἡ ζωὴ Παυλίου. Τί εἶνε
 Οὐρανός; Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς, πῶς καὶ

ΠΑΡΑΤΕΛΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

— «ΑΡΠΑ», Ἀλματικῶς τὸ ἀρτιφανές τοῦτο περιοδικὸν χωρεῖ εἰς πρόδον καὶ βελτίωσιν, χάρις εἰς τὸν εὐγενῆ ζήλον τῶν ἐκδιδόντων αὐτὸ φιλομούσων νέων. Περιεχόμενα τοῦ 2 τεύχους. Τὰ τραγούδια τοῦ Ἰνάχου, Ἡ καταγωγή τῆς Κιθάρας, Τρικυμία. Πρόζαις, Ὑποψηφίου ἀπαλαύσεις. Δημοτ. Μυῦσα. Δύσι. Πνευμ. Ζωή. Κοιν. Μελέται κτλ.

— Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, «ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ». — Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ εὐπαίδευτος κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, Διευθυντῆς τοῦ «Ἐκκλησιαστ. Φάρου» καὶ τοῦ Πανταίνου Ἀλεξανδρείας, ἐξέδωκεν ἐπίκαιρον μελέτην πραγματευομένην περὶ τοῦ ἀσυστάτου τοῦ Σοσιαλισμοῦ, τῆς ἀσυμφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ περὶ τοῦ ἀνεφαρμοστού τοῦ Σοσιαλισμοῦ παρ' ἡμῖν, ἐν Ἑλλάδι, ἐνθα ἐπ' ἐσχάτων ἠκούσθησαν σοσιαλιστικὰ κηρύγματα. Περιεχόμενα: 1 Ὁ Πιθηκισμὸς. 2 Ὁ Σοσιαλισμὸς. 3 Τὸ Βασίλειον τῆς Οὐτοπίας. Τὸ ἀσύστατον τοῦ Σοσιαλισμοῦ. 5 Ὁ Σοσιαλισμὸς κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. 6 Χριστιανικὸς Σοσιαλισμὸς. 7 Ἡ καταδίκη τοῦ Σοσιαλισμοῦ. 8 Συμπέρασμα.

Τὸ βιβλίον τιμᾶται 1 φράγκον, εὔρηται δὲ παρὰ τῶ συγγραφεῖ (Alexandrie—Egypte, Rue Gessi Pacha 10.)

— «ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ». Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ ἐκ γνωστῶν τῶν παλαιμάχων δημοσιογράφων κ. Στ. Μ. Τσουδερός ἐξέδωκε φιλελευθέρων ἀρχῶν σοβαρὸν φύλλον, συνέχειαν τῆς «Σατυρικῆς» προωρισμένον νὰ καταλάβῃ ἐπίσηλον θέσιν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν οὐρανόν.

— Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου, ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν λαμπροτάτου ἀναγνώσματος ὑπὸ τίτλον «Εἰς τοῦ Ρόδη». Εἶνε ἀναμνήσεις μιᾶς ὄλης καλλιτεχνικῆς ἐποχῆς τοῦ τόπου μας γραμμέναι ἀπὸ τὸν καλλιτεχνικὸν κάλαμον δοκίμου συναδέλφου καὶ συνεργάτου μας, τοῦ φίλου κ. Χρ. Χιώτου, ἔχομεν δὲ τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι οἱ ἀναγνώσται μας, καὶ δὴ οἱ σύγχρονοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θὰ καταγοητευθοῦν, θὰ συγκινηθοῦν, θὰ ἐπανεέλθουν ὁλόψυχοι εἰς τὸ παρελθόν.

— Τὰς συνεχίας μας προσεχῶς καθὼς καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν, ἐνεκα τυπικῶν ἐργασιῶν, καθυστερουσῶν σήμερον τεσσάρων σελίδων.

Εἰς τὴν νεότητα

— Ἐνόσω εὐδνμη, χρυσῆ νεότης στεφανώνει τὸ μέτωπόν μας, κί' ἐμπροστά, πετοῦνε ὅλα γελαστά, Χαρῶμεν!... Θάλλουν πόνοι.

— Χαρῶμεν! καὶ τὰ χρόνια μας πετοῦνε καὶ περνοῦνε. Καὶ σὰν τὴν κρούα τὴ νυχτιά, πλακόνουνε τὰ γηρατιά, ποῦ πιά δὲν θ' ἀγαποῦμε.

— Λύπη... ἄς μὴ γνωρίσουμε, μήτε κανένα πόνο, μηδὲ ταῖς μαύραις συμφοραῖς, παρὰ παιγνίδια καὶ χαρὰς ἄς κυνηγοῦμε μόνο.

— Αὔριον τρέμοντες, κυφοὶ καὶ παγωμένοι γέροι, σὰν σκελετοὶ θὰ γέρνομε, στοὺς τάφους θὰ διαβαίνομε μ' ἓνα ραβδί στὸ χέρι.

— Τὴ θὰ κερδίσης τάχατες μέ λήπαις σὰν περᾶσης τὰ γάτα τὰ πρῶσωνά;... Θὰ μετανιώσης ὕστερὰ. μ' ἀργά! Ὅταν γηρῶσῃ.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν. φίλοι καλοὶ, τὴ νύστη ἄς χαροῦμε. Αὐτὴν, αὐτὴν ἄς ψάλλομε, καλὰ στὸ νοῦ ἄς βάλωμεν πῶς πιά δὲν θὰ τὴ βροῦμε.

Παν. Ι, Χ. Βασιλείου.

Τὸ δεκαπενθήμερον

— ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Ὁ γεγερός καὶ ἀκαταπόνητος καθηγητῆς κ. Κ. Ζηοῦ, ὁ διὰ τῶν ἀτρούτων καὶ εὐτυνεϊδῆτων περὶ τὴν βυζαντικὴν ἰδίως ἐποχὴν ἐργασιῶν του τοσούτας πολυτίμους ὑπηρεσίας παρεσχῶν εἰς τὸν τόπον συναπλήρωσε κατὰ αὐτὰς μίαν ὄλην 25ετίαν τοιαύτης ἐργασίας. Τῶ εὐχόμεθα μικρότητα ἡμερῶν ἐπ' ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἱστορίας. — Σεισμοὶ καταστρεπτικοὶ συνέβησαν εἰς τὴν ἔναντι Πελοπόννησον, καὶ δὴ εἰς τὰς κόμας Ἀνδραβίδα, Λεχαινὰ καὶ Βαρθολομιοῦ.

— ΕΓΧΩΡΙΑ. Ἐορταί. Ἐνεκὸ τοῦ βροχεροῦ καιροῦ, ἡ Λιτανεῖα τοῦ Ἀγ. Διονυσίου δὲν ἐτελέσθη τὴν 17 λῆξ. ἐπέτειον τῆς θανάτου. Καὶ αἱ εορταὶ τῶν Χριστουγέννων διήλθον ὄχι μετὰ ζωηρότητος, παρετηρήθη δὲ, ἴτι πολλὰ, πλεῖστοι οἰνογένετοι ἐστεροῦντο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουρίου. — Κληροδοτήματα

Ψημάρη. Ἐξεδόθη προκήρυξις διὰ τὸ κληροδοτήμα Ψημάρη. Αἱ νεάνιδες ἀπὸ 16—30 ἐτῶν αἱ φέρουσι τὸ ὄνομα Ἀθηναῖς δεόν νὰ υποβάλλωσι τὰς αἰτήσεις τῶν ἐντὸς τοῦ ἐστ. μηνὸς Ἰανουαρίου. — Ἀργυρᾶ κέρματα.

Ἐτέθησαν καὶ ἐνταῦθα εἰς κυκλοφορίαν τὰ νέα ἀργυρᾶ κέρματα. παρεληφθέντα παρὰ τοῦ κ. Ταμίου μας τοιαῦτα ἀξίας 50 χιλ. δρχ. — Γάμος. Πανετυχιῆς καὶ μὲ ἐκδηλώσιν πάσης ἐκτιμήσεως καὶ συμπαθείας ἐτελέσθησαν ἐν Ἀργοστολίῳ οἱ γάμοι τοῦ ἐντιμοτάτου συμπολίτου μας κ. Γεωργ. Κουρούμαλου μετὰ τῆς συμπαθεστάτης

Διδος Ρεγγίνης Σ. Φωκά. Εἰς τοῦ νεονύμφους εὐχόμεθα εὐδαίμονα τὴν ὁδόν, ἥτις ἀνοίγεται πρὸ αὐτῶν ὑπὸ αἰετοῦσιν οἰωνοῦς. — Ἐμπορικὸς Σύλλογος. Ὑπὸ εὐπολήτων ἐμπόρων συμπολιτῶνμας ἰδρύθη ἐνταῦθα Σύλλογος τοῦ εἰσχωγικῶ ἐμπορίου, ὑποτιχόμενος; πολλὰ; τὰς ὠφελείας εἰς τὸ νεκρωμένον τοῦ τόπου μας ἐμπόριον. — Κοιν. κινήσεις.

Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κος Κ. Α. Λομβάρδος ἡγήτης τοῦ Λομβαρδ. κόμματος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Πηνελόπης Λομβάρδου καὶ ὁ σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Νικ. Α. Σελᾶς. Ἀρίστο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Καργιανίτης; Ὑπρόβ.νος ὁ εὐρ. κ. Μ. Σιγούρος καὶ οἱ πλήρεις μέλλοντος χρηστοὶ καὶ εὐπαίδευτοι φοιτηταὶ κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ἀδελ. Π. Μουζάκη, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἀξιοτ. κ. Στ. Μαυρογιάννης μετὰ τῆς ἐστ. Κας του Ἐλένης Μαυρογιάννη, προσπλοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. συμπολίτου μας κ. Δ. Π. Στουπάθη, ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀξ. κ. Γ. Κουρούμαλος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Ρεγγίνης Κουρούμαλου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς χαριστάτης διδος ἀδελφῆς του Χαριτίνης καὶ ἐκ Παισίων οἱ ἀξιολ. νέοι κ. κ. Ἄντ. Κασσιμάτης, Κατσιδάτης; καὶ Κ. Τσουλούρης στρεπνῶται καὶ ὁ ἀξ. κ. Γ. Μόξερ, οἰκ. ὑπάλλ.

— Σεβόμενοι παλαιῶν συνήθειαν τῆς ἀ. τοῦ ἔτους, ἀναβάλλομεν διὰ τὸ ἐπόμενον τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους. — Ἀλληλογραφία. Παρισίους Π. Ν. Δ. Ἐδόθη Ἐδημοσιεύσθη καὶ ἡμῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 258 φύλλον τῶν «Μουσῶν» καὶ ἡ «Ἀρμολογία» Σμύρνης ἀρ. 5322. — Πάσης εἰς τὸν Ἑλλητικὸν γόπον προσεχῶς. — Ἐνταῦθα Δδκ Χ Δ Ε, Ἐπίσης.

Κοιν. κινήσεις. Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κος Κ. Α. Λομβάρδος ἡγήτης τοῦ Λομβαρδ. κόμματος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Πηνελόπης Λομβάρδου καὶ ὁ σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Νικ. Α. Σελᾶς. Ἀρίστο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Καργιανίτης; Ὑπρόβ.νος ὁ εὐρ. κ. Μ. Σιγούρος καὶ οἱ πλήρεις μέλλοντος χρηστοὶ καὶ εὐπαίδευτοι φοιτηταὶ κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ἀδελ. Π. Μουζάκη, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἀξιοτ. κ. Στ. Μαυρογιάννης μετὰ τῆς ἐστ. Κας του Ἐλένης Μαυρογιάννη, προσπλοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. συμπολίτου μας κ. Δ. Π. Στουπάθη, ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀξ. κ. Γ. Κουρούμαλος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Ρεγγίνης Κουρούμαλου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς χαριστάτης διδος ἀδελφῆς του Χαριτίνης καὶ ἐκ Παισίων οἱ ἀξιολ. νέοι κ. κ. Ἄντ. Κασσιμάτης, Κατσιδάτης; καὶ Κ. Τσουλούρης στρεπνῶται καὶ ὁ ἀξ. κ. Γ. Μόξερ, οἰκ. ὑπάλλ.

— Σεβόμενοι παλαιῶν συνήθειαν τῆς ἀ. τοῦ ἔτους, ἀναβάλλομεν διὰ τὸ ἐπόμενον τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους. — Ἀλληλογραφία. Παρισίους Π. Ν. Δ. Ἐδόθη Ἐδημοσιεύσθη καὶ ἡμῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 258 φύλλον τῶν «Μουσῶν» καὶ ἡ «Ἀρμολογία» Σμύρνης ἀρ. 5322. — Πάσης εἰς τὸν Ἑλλητικὸν γόπον προσεχῶς. — Ἐνταῦθα Δδκ Χ Δ Ε, Ἐπίσης.

Κοιν. κινήσεις. Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κος Κ. Α. Λομβάρδος ἡγήτης τοῦ Λομβαρδ. κόμματος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Πηνελόπης Λομβάρδου καὶ ὁ σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Νικ. Α. Σελᾶς. Ἀρίστο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Καργιανίτης; Ὑπρόβ.νος ὁ εὐρ. κ. Μ. Σιγούρος καὶ οἱ πλήρεις μέλλοντος χρηστοὶ καὶ εὐπαίδευτοι φοιτηταὶ κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ἀδελ. Π. Μουζάκη, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἀξιοτ. κ. Στ. Μαυρογιάννης μετὰ τῆς ἐστ. Κας του Ἐλένης Μαυρογιάννη, προσπλοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. συμπολίτου μας κ. Δ. Π. Στουπάθη, ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀξ. κ. Γ. Κουρούμαλος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Ρεγγίνης Κουρούμαλου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς χαριστάτης διδος ἀδελφῆς του Χαριτίνης καὶ ἐκ Παισίων οἱ ἀξιολ. νέοι κ. κ. Ἄντ. Κασσιμάτης, Κατσιδάτης; καὶ Κ. Τσουλούρης στρεπνῶται καὶ ὁ ἀξ. κ. Γ. Μόξερ, οἰκ. ὑπάλλ.

— Σεβόμενοι παλαιῶν συνήθειαν τῆς ἀ. τοῦ ἔτους, ἀναβάλλομεν διὰ τὸ ἐπόμενον τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους. — Ἀλληλογραφία. Παρισίους Π. Ν. Δ. Ἐδόθη Ἐδημοσιεύσθη καὶ ἡμῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 258 φύλλον τῶν «Μουσῶν» καὶ ἡ «Ἀρμολογία» Σμύρνης ἀρ. 5322. — Πάσης εἰς τὸν Ἑλλητικὸν γόπον προσεχῶς. — Ἐνταῦθα Δδκ Χ Δ Ε, Ἐπίσης.

Κοιν. κινήσεις. Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κος Κ. Α. Λομβάρδος ἡγήτης τοῦ Λομβαρδ. κόμματος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Πηνελόπης Λομβάρδου καὶ ὁ σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Νικ. Α. Σελᾶς. Ἀρίστο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Καργιανίτης; Ὑπρόβ.νος ὁ εὐρ. κ. Μ. Σιγούρος καὶ οἱ πλήρεις μέλλοντος χρηστοὶ καὶ εὐπαίδευτοι φοιτηταὶ κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ἀδελ. Π. Μουζάκη, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἀξιοτ. κ. Στ. Μαυρογιάννης μετὰ τῆς ἐστ. Κας του Ἐλένης Μαυρογιάννη, προσπλοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. συμπολίτου μας κ. Δ. Π. Στουπάθη, ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀξ. κ. Γ. Κουρούμαλος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Ρεγγίνης Κουρούμαλου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς χαριστάτης διδος ἀδελφῆς του Χαριτίνης καὶ ἐκ Παισίων οἱ ἀξιολ. νέοι κ. κ. Ἄντ. Κασσιμάτης, Κατσιδάτης; καὶ Κ. Τσουλούρης στρεπνῶται καὶ ὁ ἀξ. κ. Γ. Μόξερ, οἰκ. ὑπάλλ.

— Σεβόμενοι παλαιῶν συνήθειαν τῆς ἀ. τοῦ ἔτους, ἀναβάλλομεν διὰ τὸ ἐπόμενον τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους. — Ἀλληλογραφία. Παρισίους Π. Ν. Δ. Ἐδόθη Ἐδημοσιεύσθη καὶ ἡμῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 258 φύλλον τῶν «Μουσῶν» καὶ ἡ «Ἀρμολογία» Σμύρνης ἀρ. 5322. — Πάσης εἰς τὸν Ἑλλητικὸν γόπον προσεχῶς. — Ἐνταῦθα Δδκ Χ Δ Ε, Ἐπίσης.

Κοιν. κινήσεις. Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κος Κ. Α. Λομβάρδος ἡγήτης τοῦ Λομβαρδ. κόμματος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Πηνελόπης Λομβάρδου καὶ ὁ σεβαστὸς Νομάρχης μας κ. Νικ. Α. Σελᾶς. Ἀρίστο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Δ. Καργιανίτης; Ὑπρόβ.νος ὁ εὐρ. κ. Μ. Σιγούρος καὶ οἱ πλήρεις μέλλοντος χρηστοὶ καὶ εὐπαίδευτοι φοιτηταὶ κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ἀδελ. Π. Μουζάκη, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἀξιοτ. κ. Στ. Μαυρογιάννης μετὰ τῆς ἐστ. Κας του Ἐλένης Μαυρογιάννη, προσπλοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀξιοτ. συμπολίτου μας κ. Δ. Π. Στουπάθη, ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀξ. κ. Γ. Κουρούμαλος μετὰ τῆς ἐστ. Κυρίας του Ρεγγίνης Κουρούμαλου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς χαριστάτης διδος ἀδελφῆς του Χαριτίνης καὶ ἐκ Παισίων οἱ ἀξιολ. νέοι κ. κ. Ἄντ. Κασσιμάτης, Κατσιδάτης; καὶ Κ. Τσουλούρης στρεπνῶται καὶ ὁ ἀξ. κ. Γ. Μόξερ, οἰκ. ὑπάλλ.

— Σεβόμενοι παλαιῶν συνήθειαν τῆς ἀ. τοῦ ἔτους, ἀναβάλλομεν διὰ τὸ ἐπόμενον τοὺς ἐπισυμβάντας θανάτους. — Ἀλληλογραφία. Παρισίους Π. Ν. Δ. Ἐδόθη Ἐδημοσιεύσθη καὶ ἡμῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 258 φύλλον τῶν «Μουσῶν» καὶ ἡ «Ἀρμολογία» Σμύρνης ἀρ. 5322. — Πάσης εἰς τὸν Ἑλλητικὸν γόπον προσεχῶς. — Ἐνταῦθα Δδκ Χ Δ Ε, Ἐπίσης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ